

Retsudvalget (2. samling)
REU alm. del - Bilag 410
SUU alm. del – Foreløbigt svar på spm. 123
Offentligt

Folketingets Sundhedsudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 19 AUG. 2005

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Sundhedsudvalgs brev af 30. maj 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 123 (SUU Alm. del).

CAP/ J.nr. 222-1317

Spørgsmål nr. 123:

”Ministrene bedes kommentere henvendelsen af 4. maj 2005 fra Folketingets Ombudsmand vedrørende støtte til udgifter afholdt med et trænings- eller behandlingsmæssigt sigte, jf. alm. del - bilag 126.”

Svar:

* I henvendelsen af 4. maj 2005 har Folketingets Ombudsmand orienteret Folketingets Retsudvalg, Socialudvalg og Sundhedsudvalg, samt indenrigs- og sundhedsministeren og mig om en sag, hvor det ikke er muligt at yde støtte efter de gældende regler i sundhedslovgivning og de gældende regler i sociallovgivningen. Konkret drejede sagen sig om bevilling af en hånddrevne cykel til montering på en drengs kørestol i træningsøjemed.

Folketingets Ombudsmand har ikke fundet anledning til at kritisere, at der ikke efter de gældende regler i sundhedslovgivningen og sociallovgivningen er ydet støtte til den hånddrevne cykel.

Foranlediget af den konkrete sag bad Folketingets Ombudsmand den 7. juli 2004 Socialministeriet om en udtalelse i sagen.

Af Socialministeriets svar fremgik, at ministeriet kunne tilslutte sig en udtalelse fra Ankestyrelsen om, at der som følge af sektoransvarsprincippet generelt ikke kan ydes hjælp efter den sociale lovgivning til behandlingsudgifter og behandlingsredskaber.

* Omdelt på REU alm. del – bilag 200.

Ministeriet tilsluttede sig endvidere Ankestyrelsens udtalelse om, at det må bero på en konkret individuel vurdering, om en hånddreven cykel kan anses for en nødvendig merudgift ved forsørgelsen, eller om der i det væsentligste er tale om et trænings-/behandlingsredskab, hvortil der ikke kan ydes hjælp efter den sociale lovgivning.

Ifølge ombudsmandens redegørelse i den konkrete sag har Ankestyrelsen den 3. marts 2005, med udgangspunkt i Indenrigsministeriets cirkulære nr. 21 af 20. februar 1975 om afgrænsningen mellem behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet, udtalt, at der vil kunne forekomme situationer, hvor en given genstand hverken vil kunne ydes efter sundheds- eller sociallovgivningen.

Ankestyrelsen har vurderet, at Indenrigsministeriets cirkulære må betragtes som et supplement til de to lovgivninger med henblik på afgrænsningen af behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet. Den Sociale Ankestyrelse finder ikke, at cirkulæret kan danne baggrund for en retstilstand, hvorefter en given genstand skal ydes efter sundheds- eller sociallovgivningen.

Jeg er enig i Ankestyrelsens synspunkt, og jeg vil gerne fastholde, at formålet med støtte efter bestemmelserne i den sociale lovgivning om kompensati-on for nedsat funktionsevne er at afhjælpe de varige følger af funktionsned-sættelse, herunder f.eks. kompensere for nødvendige handicapbetingede merudgifter ved forsørgelse i hjemmet, at lette den daglige tilværelse i hjemmet for en given funktionsnedsættelse m.v.

I den forbindelse er det væsentligt at understrege, at vurderingen af, om der kan ydes støtte efter den sociale lovgivning, skal foretages ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, der skal omfatte pågældendes samlede situa-tion.

Eva Kjer Hansen

/Birgitte Lundblad